

Anonimizirana različica

Prevod

C-655/23 – 1

Zadeva C-655/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

7. november 2023

Predložitveno sodišče:

Bundesgerichtshof (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

26. september 2023

Tožeča stranka, vlagatelj revizije in nasprotna stranka v postopku z revizijo:

IP

Tožena stranka, nasprotna stranka v postopku z revizijo in vlagateljica revizije:

Quirin Privatbank AG

[...] (ni prevedeno)

BUNDESGERICHTSHOF (ZVEZNO VRHOVNO SODIŠČE, NEMČIJA)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

z dne

26. septembra 2023

v sporu

IP, [...] (ni prevedeno),

tožeča stranka, vlagatelj revizije in nasprotna stranka v postopku z revizijo,

[...] (ni prevedeno)

proti

Quirin Privatbank AG, [...] (ni prevedeno) Berlin,

tožena stranka, nasprotna stranka v postopku z revizijo in vlagateljica revizije,

[...] (ni prevedeno)

VI. civilni senat Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) je po opravljeni obravnavi z dne 11. julija 2023 [...] (ni prevedeno)

sklenil:

I. Postopek se prekine.

II. Sodišču Evropske unije se zaradi razlage Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov, UL 2016, L 119, str. 1) v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja:

1. (a) Ali je treba člen 17 Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da posameznik, katerega osebne podatke je upravljavec nezakonito razkril s posredovanjem, lahko od upravljavca zahteva opustitev ponovnega nezakonitega posredovanja teh podatkov, če od upravljavca ne zahteva izbrisa podatkov?
- (b) Ali lahko tak opustitveni zahtevek izhaja (tudi) iz člena 18 Splošne uredbe o varstvu podatkov ali druge določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov?

2. Če je odgovor na vprašanje 1(a) in/ali vprašanje 1(b) pritrdilen:

- (a) Ali opustitveni zahtevek na podlagi prava Unije obstaja le tedaj, če v prihodnje obstaja nevarnost nadaljnjih posegov v pravice zadevnega posameznika, ki izhajajo iz Splošne uredbe o varstvu podatkov (ponovitvena nevarnost)?
- (b) Ali se obstoj ponovitvene nevarnosti po potrebi domneva na podlagi že obstoječe kršitve Splošne uredbe o varstvu podatkov?

3. Če je odgovor na vprašanji 1(a) in 1(b) nikalen:

Ali je treba člen 84 v povezavi s členom 79 Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da nacionalnemu sodišču omogočata, da zadevnemu posamezniku, katerega osebne podatke je upravljavec nezakonito razkril s

posredovanjem, poleg priznanja odškodnine za premoženjsko ali nepremoženjsko škodo v skladu s členom 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov in pravic iz členov 17 in 18 Splošne uredbe o varstvu podatkov prizna tudi zahtevek zoper upravljavca za opustitev ponovnega nezakonitega posredovanja teh podatkov v skladu z določbami nacionalnega prava?

4. Ali je treba člen 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da za domnevo nepremoženjske škode v smislu te določbe zadoščajo zgolj negativni občutki, kot na primer jeza, nejevolja, nezadovoljstvo, skrb ali strah, ki so sami po sebi del splošnega življenjskega tveganja in pogosto vsakodnevnega doživljanja? Ali pa je poleg tega za domnevo škode potreben neugoden položaj za zadevnega posameznika, ki presega te občutke?
5. Ali je treba člen 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da je pri določitvi višine nepremoženjske škode, ki jo je treba povrniti, upoštevno merilo stopnja krivde upravljavca ali obdelovalca oziroma njegovih zaposlenih?
6. Če je odgovor na vprašanja 1(a), 1(b) ali 3 pritrdilen:

Ali je treba člen 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da se pri določitvi višine nepremoženjske škode, ki jo je treba povrniti, kot okoliščino, ki znižuje zahtevek, lahko upošteva, da ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, poleg pravice do odškodnine tudi opustitveni zahtevek?

Obrazložitev:

- 1 I. Dejansko stanje in spor o glavni stvari
- 2 Tožeča stranka zoper toženo stranko zaradi posredovanja osebnih podatkov uveljavlja opustitveni zahtevek in povrnitev nepremoženjske škode.
- 3 1. Tožeča stranka je bila pri toženi zasebni banki v izbirnem postopku, ki je potekal prek spletnega portala Xing. V teku tega postopka je oseba, zaposlena pri toženi stranki, prek zasebnega sporočila v okviru tega portala 23. oktobra 2018 sporočilo, ki je bilo namenjeno le tožeči stranki, poslala tudi tretji osebi, ki ni bila udeležena v izbirnem postopku. Sporočilo se je glasilo:

„Spoštovani gospod [IP], upam, da ste dobro! Naš poslovodja – gospod R[...] – meni, da je vaš profil trgovca zelo zanimiv. Žal ne moremo ugoditi vašim pričakovanjem glede plače. Ponudi vam lahko 80.000 + variabilni del. Ali bi vas to v teh okoliščinah še naprej zanimalo? Veselim se vašega odgovora in vam želim lep začetek torka. Z lepimi pozdravi, I[...] J[...]“
- 4 Tretja oseba, ki je pred časom s tožečo stranko delala v isti holdinški družbi in jo zato poznala, je sporočilo posredovala tožeči stranki in jo vprašala, ali se sporočilo nanaša nanjo in ali išče novo zaposlitev.

- 5 2. Tožeča stranka navaja, da – nepremoženjska – škoda ni v abstraktni izgubi nadzora nad razkritimi podatki, temveč v tem, da je sedaj najmanj še ena oseba, ki pozna tožečo stranko in potencialne ter bivše delodajalce, seznanjena z okoliščinami, ki so zaupne narave. Obstajala naj bi bojazen, da je tretja oseba, ki dela v isti panogi, podatke iz sporočila posredovala naprej ali pa bi si zaradi seznanjenosti z njimi lahko kot konkurent za morebitna delovna mesta v postopku izbire ustvarila prednost. Poleg tega naj bi „poraz“ v plačnih pogajanjih dojemala kot sramoto, o čemer ne bi seznanjala tretjih oseb – zlasti ne potencialnih konkurentov.
- 6 Tožeča stranka je predlagala, naj se toženi stranki naloži, naj v bodoče opusti obdelavo osebnih podatkov tožeče stranke, ki so povezani z njeno prošnjo, oziroma zagotovi, da jih po njenem naročilu ne bodo obdelovali drugi, če do tega pride tako kot v sporočilu prek portala Xing gospodu F. W. 23. oktobra 2018, in naj tožeči stranki plača odškodnino za nepremoženjsko škodo v višini najmanj 2500 EUR.
- 7 3. Landgericht (deželno sodišče, Nemčija) je tožbi deloma ugodilo, toženi stranki v skladu s predlogom naložilo opustitev in tožeči stranki priznalo znesek v višini 1000 EUR skupaj z obrestmi. Po pritožbi tožene stranke je višje deželno sodišče sodbo deželnega sodišča v delu, kjer je tožeča stranka uveljavljala pravico do povračila nepremoženjske škode, spremenilo in tožbo v tem delu zavrnilo.
- 8 Po mnenju pritožbenega sodišča ima tožeča stranka v razmerju do tožene stranke pravico, da na podlagi člena 17(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov zahteva opustitev obdelave njenih osebnih podatkov, če do te obdelave pride v obliki, kot se je to zgodilo s spornim sporočilom. Potrebna ponovitvena nevarnost naj bi bila podana. Na drugi strani pa naj tožeča stranka ne bi bila upravičena do odškodnine na podlagi člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov, saj naj vsekakor ne bi bil prikazan nastanek škode, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka. Kršitev varstva osebnih podatkov s posredovanjem osebnih podatkov neudeleženi tretji osebi naj bi bila sicer podana. Poleg ugotovitve kršitve pa naj bi bil pogoj za denarno odškodnino dokaz konkretne – tudi nepremoženjske – škode. Tožeča stranka naj takega dokaza ne bi predložila. Njene navedbe naj bi se izčrpale z zatrjevanjem kršitve varstva osebnih podatkov. Četudi bi izhajali iz „sramote“, naj se te ne bi moglo opredeliti za nepremoženjsko škodo.
- 9 Tožeča stranka to izpodbija z revizijo, ki jo je dovolilo pritožbeno sodišče, s katero v celoti vztraja pri svojih predlogih. Tožena stranka s svojo revizijo predlaga zavrnitev tožbe v celoti.
- 10 II. Določbe nacionalnega prava, morebiti upoštevne v obravnavanem primeru
1. Člen 2 Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (ustava Zvezne republike Nemčije, v nadaljevanju: GG) določa:

„Člen 2

1. Vsak ima pravico do svobodnega razvoja svoje osebnosti, pod pogojem, da ne krši pravic drugih, ustavnega reda ali moralnih načel.
2. [...]“
2. Člen 253 Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, v nadaljevanju: BGB):
  - „Člen 253 Nepremoženjska škoda
    1. Denarna odškodnina za nepremoženjsko škodo se lahko zahteva le v zakonsko določenih primerih.
    2. Če je treba plačati odškodnino zaradi posega v telo, zdravje, svobodo ali spolno nedotakljivost, se lahko tudi za nepremoženjsko škodo zahteva pravična denarna odškodnina.“
3. Člen 823 BGB:
  - „Člen 823 Odškodninska odgovornost
    1. Kdor koli, ki namerno ali iz malomarnosti nezakonito poseže v življenje, telo, zdravje, svobodo, lastnino ali katero koli drugo pravico druge osebe, je odškodninsko odgovoren za vsakršno posledično škodo.
    2. Enaka obveznost velja za osebo, ki krši zakon, katerega cilj je varstvo druge osebe. Če je na podlagi vsebine zakona kršitev zakona mogoča tudi brez krivde, nastane odškodninska obveznost le v primeru krivde.“
4. Člen 1004 BGB (tu analogna uporaba za kršitev absolutnih pravic v smislu člena 823(1) BGB ali kršitev varstvenega zakona v smislu člena 823(2) BGB):
  - „Člen 1004 Odstranitveni in opustitveni zahtevek
    1. Če do posega v lastnino pride na drug način kot z odvzemom ali zadržanjem posesti, lahko lastnik od motilca zahteva prenehanje poseganja. Če obstaja nevarnost nadaljnjih posegov, lahko lastnik s tožbo zahteva opustitev.
    2. [...]“
- 11 III. Predložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe Sodišču
- 12 Uspeh revizij strank je odvisen od razlage prava Unije.
- 13 1. Uporaba prava Unije
- 14 a) Pogoji za časovno (člen 99(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov) in ozemeljsko (člen 3(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov) področje uporabe Splošne uredbe o varstvu podatkov so izpolnjeni. Zadeva spada tudi na stvarno

področje uporabe zadevne uredbe (člen 2(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov). Sporočilo, ki je predmet spora, je zaradi omembe priimka tožeče stranke, spola, ki ga je mogoče izpeljati iz naslavljanja tožeče stranke, dejstva, da je bil izbirni postopek še v teku, ter odnosa tožene stranke do prošnje tožeče stranke in njene predstave o plači – glede njene višine, ki je bila posredno razkrita – vsebovalo osebne podatke v smislu člena 4, točka 1, Splošne uredbe o varstvu podatkov. Ti podatki so se namreč nanašali na posameznika, ki je bi s strani tožene stranke (upravljavca, pristojnega za obdelavo osebnih podatkov, v smislu člena 4, točka 7, Splošne uredbe o varstvu podatkov), ki je razpolagala s kontaktnimi podatki in življenjepisom tožeče stranke, določen ali vsaj določljiv. Odpošiljanje sporočila s strani zaposlene osebe prek storitve sporočil spletnega portala tretji osebi pomeni (deloma) avtomatizirano obdelavo osebnih podatkov v obliki razkritja s posredovanjem, primeroma navedenega v členu 4, točka 2, Splošne uredbe o varstvu podatkov.

15 b) Tožena stranka je kršila določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov. Pritožbeno sodišče je pravilno ugotovilo, da zadevna obdelava osebnih podatkov tožeče stranke s strani tožene stranke v skladu s členom 6(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov ni bila zakonita, saj tožeča stranka zlasti ni privolila v to obdelavo. Tožena stranka ne zatrjuje, da bi bila obdelava zakonita v skladu s to določbo.

16 2. Vprašanji za predhodno odločanje 1(a) in 1(b)

17 „1(a) [...] (ni prevedeno)

18 1(b) [...] (ni prevedeno)“

19 Tožeča stranka ne predlaga izbrisa svojih osebnih podatkov, obdelanih v nasprotju s Splošno uredbo o varstvu podatkov, temveč želi z opustitveno tožbo preventivno preprečiti ponovitev nezakonite obdelave. Ali tožeča stranka to zahtevo lahko opre na člen 17(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, kot je to domnevalo pritožbeno sodišče, je sporno. Vprašanje je upoštevno za odločitev o sporu in ni razjasnjeno s sodno prakso Sodišča, niti nanj sicer ni mogoče jasno odgovoriti.

20 (a) Senat pa je v primerih, v katerih so tožeče stranke od upravljavcev spletnih iskalnikov v zvezi z zahtevo priprave seznama določenih zadetkov zahtevale tudi opustitev, izhajalo iz tega, da „pravice do izbrisa“, določene v členu 17(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, že zaradi tehničnih pogojev grajane obdelave podatkov, podvrženih stalnemu razvoju, ki je za posameznika navsezadnje nepredvidljiv, ni mogoče omejiti na preprost izbris podatkov, temveč da ne glede na tehnični prenos obsega tudi zahtevo opustitve ponovne priprave seznama (glej sodbi senata z dne 27. julija 2020, VI ZR 405/18, ECLI:DE:BGH:2020:270720:UVIZR405.18.0, BGHZ 226, 285, točke 1, 17 in 35, in z dne 23. maja 2023, VI ZR 476/18, ECLI:DE:BGH:2023:230523UVIZR476.18.0, juris, točka 28). Iz tega je očitno izhajalo tudi Sodišče v sodbi z dne 8. decembra 2022 v zadevi C-460/20 (glej

sodbo Sodišča Evropske unije, [...] (ni prevedeno) točki 82 in 83). V skladu s tem je senat menil, da je opustitveni zahtevek, izpeljan iz člena 17(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, mogoč tudi v primerih, v katerih so tožeče stranke poleg izbrisa njihovih osebnih podatkov iz zbirke podatkov recenzijskega portala zahtevale tudi opustitev objave profila, ki jih zadeva, na tem portalu (glej sodbi senata z dne 12. oktobra 2021, VI ZR 489/19, ECLI:DE:BGH:2021:121021UVIZR489.19.0, BGHZ 231, 263, točki 3 in 10, in z dne 13. decembra 2022, VI ZR 54/21, ECLI:DE:BGH:2022:131222UVIZR54.21.0, AfP 2023, 149, točke 3 in nasl. ter 40).

- 21 (b) S tem pa še ni pojasnjeno, ali člen 17 Splošne uredbe o varstvu podatkov pride v poštev kot podlaga zahtevka tudi tedaj, če posameznik, ki ga zadeva nezakonita obdelava njegovih osebnih podatkov, ne zahteva izbrisa teh podatkov, temveč želi, tako kot v obravnavanem primeru – poleg plačila odškodnine za nastalo nepremoženjsko škodo – le preventivno preprečiti ponovno grozečo enako kršitev Splošne uredbe o varstvu podatkov. Tudi če člen 17 Splošne uredbe o varstvu podatkov glede na njegovo besedilo takega opustitvenega zahtevka ne predvideva, bi v prid pritrditvi temu vprašanju lahko govorilo, da upravljavec opustitvenemu zahtevku načelno lahko ugotovi s tem, da nezakonito obdelane podatke izbriše in s tem izključi možnost ponovne enake kršitve Splošne uredbe o varstvu podatkov. Če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, izbris zavrne, ima na voljo pravice iz člena 18 Splošne uredbe o varstvu podatkov (glej člen 18(1)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov). V tem primeru se postavlja vprašanje, ali pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do omejitve obdelave v skladu s členom 18 in členom 4, točka 3, Splošne uredbe o varstvu podatkov obsega tudi opustitveni zahtevek v zgoraj navedenem smislu. Ali iz določb Splošne uredbe o varstvu podatkov – morebiti tudi z uporabo člena 79 Splošne uredbe o varstvu podatkov – izhaja opustitveni zahtevek v okviru prava Unije zunaj zgoraj opisanih položajev, o katerih je že odločilo zadevno vrhovno sodišče, je v sodni praksi in pravni teoriji sporno [...] (ni prevedeno) [sklic na nacionalno pravno teorijo].
- 22 3. Drugo vprašanje za predhodno odločanje
- 23 „Če je odgovor na vprašanje 1(a) in/ali vprašanje 1(b) pritrdilen:
- 24 (a) [...] (ni prevedeno)
- 25 (b) [...] (ni prevedeno)“
- 26 Opustitveni zahtevek, ki temelji na že obstoječi kršitvi pravice, ki pa se nanaša na prihodnost, v skladu z nacionalnim pravom predpostavlja, da obstaja bojazen, da bo v prihodnje prišlo do nadaljnjih posegov v pravico vlagatelja zahtevka, torej da obstaja ponovitevna nevarnost, pri čemer za to na podlagi že obstoječe kršitve obstaja dejanska domneva, ki pa jo nasprotna stranka lahko ovrže (ustaljena sodna praksa; glede opustitvenega zahtevka v primeru kršitve pravice do informacijskega samoodločanja v skladu s členom 1004(1), drugi stavek, BGB

(analogna uporaba), členom 823(1) BGB, členom 2(1) GG pred začetkom veljavnosti Splošne uredbe o varstvu podatkov glej sodbo senata z dne 15. septembra 2015, VI ZR 175/14, ECLI:DE:BGH:2015:150915UVIZR175.14.0, BGHZ 206, 347, točka 30; glede opustitvenega zahtevka v primeru kršitve splošne osebnostne pravice glej na primer sodbo senata z dne 27. aprila 2021, VI ZR 166/19, ECLI:DE:BGH:2021:270421UVIZR166.19.0, NJW 2021, 3334, točki 21 in 23 in navedena sodna praksa). Senat meni, da bi to glede na naravo opustitvenega zahtevka moralo veljati tudi tedaj, če ta na ravni prava Unije izhaja iz Splošne uredbe o varstvu podatkov. V sodni praksi Sodišča pa to še ni razjasnjeno.

27 4. Tretje vprašanje za predhodno odločanje

28 „Če je odgovor na vprašanji 1(a) in 1(b) nikalen:

[...] (ni prevedeno)“

29 Če v skladu z določbami Splošne uredbe o varstvu podatkov ne pride v poštev opustitveni zahtevk v okviru prava Unije, se postavlja vprašanje, ali se v tem pogledu lahko prek člena 84 v povezavi s členom 79 Splošne uredbe o varstvu podatkov uporabi nacionalno pravo ali pa temu nasprotuje cilj dosledne ravni varstva podatkov v Uniji (glej uvodni izjavi 9 in 10 Splošne uredbe o varstvu podatkov). Tudi tega vprašanja Sodišče do sedaj ni razjasnilo, v sodni praksi in pravni teoriji pa ostaja sporno [...] (ni prevedeno) [sklic na nacionalno pravno teorijo]. V skladu z nacionalnim pravom opustitveni zahtevk pride v poštev na podlagi ustrezne uporabe člena 1004(1), drugi stavek, v povezavi s členom 823 BGB, če obstaja bojazen nadaljnjih posegov (glede opustitvenega zahtevka v primeru kršitve pravice do informacijskega samoodločanja v skladu s členom 1004(1), drugi stavek, BGB (analogna uporaba), členom 823(1) BGB, členom 2(1) GG glej sodbo senata z dne 15. septembra 2015, VI ZR 175/14, ECLI:DE:BGH:2015:150915UVIZR175.14.0, BGHZ 206, 347, točka 18; glede opustitvenega zahtevka v primeru kršitve varstvenega zakona v smislu člena 823(2), prvi stavek, BGB glej sodbo BGH (zvezno vrhovno sodišče) z dne 17. julija 2008, I ZR 219/05, NJW 2008, 3565, točka 13 in navedena sodna praksa).

30 5. Četrto vprašanje za predhodno odločanje

31 „[...] (ni prevedeno)“

32 (a) Sodišče je v sodbi z dne 4. maja 2023 v zadevi C-300/21 navedlo, da je treba člen 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da zgolj kršitev določb te uredbe ne zadostuje za priznanje pravice do odškodnine, temveč je poleg tega potreben tudi nastanek škode ([...] (ni prevedeno) točke 31 in naslednje in točka 42). Dalje je navedlo, da člen 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov nasprotuje nacionalnemu pravilu ali praksi, ki odškodnino za nepremoženjsko škodo v smislu te določbe pogojuje s tem, da je škoda, ki je nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, dosegla določeno stopnjo resnosti [...] (ni

prevedeno). Sodišče pa je tudi razložilo (na navedenem mestu, točka 50), da zavračanje praga resnosti ne pomeni, da osebi, na katero se nanaša kršitev Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki je imela zanj negativne posledice, ni treba dokazati, da gre pri teh posledicah za nepremoženjsko škodo v smislu člena 82 te uredbe. Sodišče se je poleg tega pri razlagi člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov sklicevalo na uvodni izjavi 75 in 85 (na navedenem mestu, točka 37). Tam je pojem škode konkretiziran s posamično navedenimi primeri „ali katero koli drugo znatno gospodarsko ali socialno škodo [za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki]“.

- 33 (b) Glede na kršitev Splošne uredbe o varstvu podatkov, zadevno v obravnavanem sporu, in posledice, ki jih navaja posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, namreč strah, da bi bili podatki posredovani naprej tretjim osebam, ki delajo v isti panogi, seznanjenost druge osebe z okoliščinami, ki so zaupne narave, občutek sramote zaradi neuspeha v plačnih pogajanjih in seznanjenost tretjih oseb s tem, se ob upoštevanju navedenega postavlja vprašanje, ki je upošteveno za odločitev in je pomembno tudi zunaj okvira posameznega primera ter ga Sodišče še ni razjasnilo, ali je treba člen 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da taki negativni občutki, kot na primer tudi jeza, nejevolja, nezadovoljstvo, skrb ali strah pred nadaljnjimi kršitvami, ter skrb, da bi prišlo do škodovanja dobremu imenu, ki so sami po sebi del splošnega življenjskega tveganja in pogosto vsakodnevnega doživljanja, že pomenijo nepremoženjsko škodo v smislu zadevne določbe. Jasen odgovor na to vprašanje ne izhaja ne iz člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov ne iz uvodnih izjav glede odškodnine (glej sklepne predloge generalnega pravobranilca z dne 27. aprila 2023 v zadevi C-340/21, [...] (ni prevedeno) točki 70 in 71 [...] (ni prevedeno)).
- 34 6. Peto vprašanje za predhodno odločanje
- 35 „[...] (ni prevedeno)“
- 36 (a) Sodišče je v sodbi z dne 4. maja 2023 v zadevi C-300/21 navedlo, da Splošna uredba o varstvu podatkov ne vsebuje nobene določbe, katere namen bi bil opredeliti pravila v zvezi z določitvijo višine odškodnine, ki jo lahko posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, v smislu člena 4, točka 1, te uredbe zahteva na podlagi njenega člena 82, kadar mu je zaradi kršitve navedene uredbe nastala škoda. Zato naj bi bilo treba ob neobstoju prava Unije na zadevnem področju v pravnem redu vsake države članice določiti pravila za tožbe, katerih namen je varstvo pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi tega člena 82, zlasti merila, ki omogočajo določitev obsega odškodnine, ki je dolgovana v tem okviru, pri čemer pa morata biti spoštovani načeli enakovrednosti in učinkovitosti ([...] (ni prevedeno) točka 54 in navedena sodna praksa ter točka 59).
- 37 Kar zadeva načelo učinkovitosti, je Sodišče navedlo, da morajo nacionalna sodišča ugotoviti, ali pravila, določena v nacionalnem pravu za sodno določitev

odškodnine, dolgovane na podlagi pravice do odškodnine iz člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov, v praksi ne onemogočajo ali pretirano otežujejo uveljavljanja pravic, ki jih daje pravo Unije, in sicer natančneje s to uredbo. V tem okviru je poudarilo, da je v uvodni izjavi 146, šesti stavek, Splošne uredbe o varstvu podatkov navedeno, da je namen tega instrumenta zagotoviti „celotno in učinkovito odškodnino za škodo, ki so jo [posamezniki] utrpeli“ in da je treba ob upoštevanju kompenzacijske funkcije pravice do odškodnine iz člena 82 Splošne uredbe o varstvu podatkov za denarno odškodnino, ki temelji na tej določbi, šteti, da je „celotna in učinkovita“, če omogoča, da se v celoti nadomesti škoda, ki je dejansko nastala zaradi kršitve te uredbe, ne da bi bilo treba za tako polno nadomestilo naložiti plačilo kaznovalne odškodnine ([...] (ni prevedeno) točka 56 in naslednje).

- 38 (b) S tem pa še ni v zadostni meri pojasnjeno, ali je pri določitvi višine nepremoženjske škode, ki jo je treba povrniti v skladu s členom 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, dopustno kot upošteveno merilo uporabiti stopnjo krivde v zvezi s kršitvijo Splošne uredbe o varstvu podatkov (glej v zvezi s tem tudi peto vprašanje, ki ga je v predhodno odločanje predložilo Bundesarbeitsgericht (zvezno delovno sodišče, Nemčija) v zadevi C-667/21, UL 2022, C 95, str. 13).
- 39 (aa) V skladu z nacionalnim pravom je treba, če zakon določa pravično denarno odškodnino za nepremoženjsko škodo (odškodnina za bolečine), pri določitvi odškodnine upoštevati, da ima odškodnina za bolečine dvojno funkcijo: oškodovancu naj nudi primerno izravnavo za tisto škodo, ki ni premoženjskopravne narave (funkcija izravnave). Poleg tega pa naj hkrati upošteva idejo, da povzročitelj škode oškodovancu za to, kar mu je storil, dolguje zadoščenje (funkcija zadoščenja, ustaljena sodna praksa glede člena 253 BGB, glej na primer sodbo senata z dne 8. februarja 2022, VI ZR 409/19, ECLI:DE:BGH:2022:080222UVIZR409.19.0, VersR 2022, 635, točka 11 in navedena sodna praksa). Pri tem je sicer vedno v ospredju ideja izravnave. Ker pa zakon zahteva pravično odškodnino, pa za obseg dajatve ne more biti odločilen le namen izravnave. Upoštevanje zgolj ideje izravnave ni možno, ker nepremoženjske škode ni možno izraziti le v denarju, možnosti izravnave pa se lahko v denarju izrazijo le omejeno. Funkcija zadoščenja izraža osebno povezavo med povzročiteljem škode in oškodovancem, nastalo z nastankom škode, ki zaradi same narave stvari zahteva, da se analizirajo vse okoliščine zadeve in se, če posameznemu škodnemu primeru dajejo posebni pečat, upoštevajo pri določitvi dajatve. Med te okoliščine spada tudi stopnja krivde povzročitelja škode (glej sodbo senata, na navedenem mestu, točka 12 in navedena sodna praksa).
- 40 (bb) V skladu s temi načeli po mnenju senata upoštevanje krivde pri določitvi višine odškodnine, ki jo je treba v skladu s členom 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov plačati zaradi utrpljene nepremoženjske škode, ob upoštevanju načela učinkovitosti pride v poštev tedaj, če ima ta odškodnina tudi funkcijo zadoščenja – ki v skladu z nacionalnim razumevanjem prava ni namenjena utemeljitvi kaznovalne odškodnine – na primerljiv način, kot jo ima odškodnina za bolečine.

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca z dne 6. oktobra 2022 v zadevi C-300/21 kažejo na to, da bi lahko šlo za tak položaj ([...] (ni prevedeno) točka 29 [...] (ni prevedeno): „Razlaga, s katero se pojem ‚kršitev‘ samodejno in brez potrebe po obstoju škode povezuje s pojmom ‚odškodnina‘, zato ni v skladu z besedilom člena 82 [Splošne uredbe o varstvu podatkov]. Prav tako ni v skladu z glavnim ciljem ureditve civilne odgovornosti, vzpostavljene s [Splošno uredbo o varstvu podatkov], ki je v tem, da se posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, zagotovi zadoščenje, in sicer ravno s ‚celotno in učinkovito‘ odškodnino za škodo, ki jo je utrpel“. Tako bi se krivdo lahko upoštevalo kot vidik pri presoji, kateri znesek je primeren za „celotno in učinkovito“ nadomestitev nepremoženjske škode. Generalni pravobranilec pa je v svojih sklepnih predlogih z dne 25. maja 2023 v zadevi C-667/21 svoje stališče, da pri določitvi višine nepremoženjske škode, ki jo je treba povrniti v skladu s členom 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, stopnja krivde ni pomembna, med drugim utemeljil s tem, da mora biti odškodnina „celotna“ ([...] (ni prevedeno) točka 118 [...] (ni prevedeno)).

41 7. Šesto vprašanje za predhodno odločanje

42 „Če je odgovor na vprašanja 1(a), 1(b) ali 3 pritrdilen: [...] (ni prevedeno)“

43 Če je treba tožeči stranki v obravnavanem sporu priznati opustitveni zahtevek na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, se postavlja vprašanje, ali se to okoliščino lahko upošteva pri določitvi višine odškodnine za nepremoženjsko škodo v skladu s členom 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov – na način, da se zahtevek zniža. V skladu z nacionalnim pravom je treba pri izračunu denarne odškodnine za nepremoženjske posege v okviru zahtevane celostne presoje upoštevati tudi doseženi izvršilni naslov za opustitev; naslov in s tem povezane možnosti izvršitve lahko vplivajo na denarni odškodninski zahtevek in ga v dvomu celo lahko izključijo (glej v zvezi s tem ustaljeno sodno prakso senata glede denarne odškodnine v primeru krivdne kršitve splošne osebne pravice, na primer sodbo senata z dne 22. februarja 2022, VI ZR 1175/20, ECLI:DE:BGH:2022:220222UVIZR1175.20.0, VersR 2022, 830, točka 44 in navedena sodna praksa). Vprašanje, ali in po potrebi v kakšnem obsegu (le znižanje ali pa je možna tudi popolna izključitev?) se ta načela ob upoštevanju načela učinkovitosti lahko prenesejo na zahtevek za povrnitev nepremoženjske škode v skladu s členom 82(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, se zdi sporno in nanj se na podlagi dosedanje sodne prakse Sodišča ne more nedvoumno odgovoriti.

[...] (ni prevedeno)